

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/747/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213470
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812213470.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: V. F., s.r.o. so sídlom J. X, L. proti odporčyniam: 1/ C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., N. X/X a 2/ Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., N. XXX/X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporčynů: B. X. S. P., IČO: XX XXX XXX, so sídlom J., X.. B., zastúpeného JUDr. C. M., advokátom so sídlom Z., J. F. I., o zaplatenie 985,84 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. augusta 2013, č.k. 9C/193/2012-70, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e** **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania 92,80 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Vo vzťahu navrhovateľ - vedľajší účastník **n e m á** žiadny z účastníkov **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku a trovách konania. Vo výroku III. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania v sume 152,06 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania pred prvým pojednávaním vo veci bez bližšieho špecifikovania dôvodu svojho dispozitívneho úkonu. Súd preto konanie zastavil podľa § 96 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., a to za prevzatie a prípravu zastupovania 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, za písomné podanie na súd - vyjadrenie s námietkou premlčania 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur a za vyjadrenie zo dňa 02.07.2013 v polovici odmeny 25,73 Eur + režijný paušál 7,81 Eur. O výške náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol okresný súd podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ a ods. 3 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti uzneseniu okresného súdu, a to výroku III., ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhrada trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že cieľom Zdruzenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - zdruzenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné zdruzenie má v radoch členov,

ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor, vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení navrhol uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Považoval za absurdné, že žalobca ako účastník konania, zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Poukázal aj na to, že vo veci bolo konanie zastavené po tom, čo vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a čo sa stalo v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a preto jeho účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna. Vyslovil aj názor, že vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Ak sa má právo na zastupovanie advokátom na napĺňanie cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je preto potrebné, aby mu súdy priznávali náhrady trov konania tam, kde mu na náhradu trov konania vznikli podmienky. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania. Dáva do pozornosti aj novelizované znenie ustanovenia § 137 O.s.p., podľa ktorého im výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. Pre aplikáciu ust. § 150 nevidel zároveň podmienky stanovené zákonom. Vyslovil ďalej názor, že opodstatnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením, ktoré nemôže žalobca v žiadnom prípade spochybňovať ani relativizovať. Je vecou samotného združenia, či bude spotrebiteľov v súdnych konaniach zastupovať na základe plnomocenstva podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, alebo bude do konaní vstupovať ako vedľajší účastník na ich podporu podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., lebo obe formy ochrany spotrebiteľa sú zo strany združenia rovnocenné. Citoval rozhodnutia viacerých krajských súdov SR, ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznávali náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie okresného súdu zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním zistil, že okresný súd opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastenstva,

na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, a je preto povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania.

Okresný súd však priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo väčšom rozsahu, ako bola žiadaná, a teda v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh, spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vedľajší účastník vyčíslil trovy konania vo svojom vyjadrení z 05.06.2013. Za týmto podaním však bolo okresnému súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom uvádza, že vyjadrenie z 05.06.2013 bolo súdu doručené omylom a žiada považovať ho za bezpredmetné. Relevantne tak vedľajší účastník vyčíslil trovy konania, ktoré požadoval nahradiť, až v podaní, doručenom okresnému súdu 26.07.2013. V ňom žiadal nahradiť trovy právneho zastúpenia, pozostávajúce z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur a z polovičnej odmeny 25,73 Eur za vyjadrenie + režijný paušál 7,81 Eur, celkom 92,80 Eur. Tieto trovy vedľajšieho účastníka možno v súlade so súdnou praxou považovať za účelne vynaložené, a tak vedľajšiemu účastníkovi ich náhrada patrí. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu účelne vynaložených trov konania iba v ním požadovanom rozsahu, a to voči navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania.

V odvolacom konaní boli navrhovateľ aj vedľajší účastník čiastočne úspešní, a to v nepodstatne rozdielnom rozsahu (59,26 Eur / 92,80 Eur), preto krajský súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi nimi podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., a žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.